

253. Väversunda kyrka.¹⁹

Pl. 26.

Nederänden av en grönflammig, vackert lilatonad kalksten, **stenens längd** 0,24–0,33 m., **stenens bredd** 0,62 m.²⁰ Fyndomständigheterna äro mig obekanta.²¹ Hällen förvaras nu i kyrkans vapenhus. Ornamentiken utgöres av ett antal fördjupade, planade ytor avsedda för färgbeläggning (nu mer eller mindre sönderfallna) samt geometriskt anordnade raka linjer. Runorna stå skarpa, med hårfina mejselspår här och där i bottarna.

Inskrift:

...-**fbjir** (eller **u?**) **huḷ**-...-**uliṅ**...

Någon tolkning är ej möjlig.

Till läsningen: R. 1. större delen av hst. R. 2. möjligen **f** (eller **k?**), ytan är svårt sönderfallen särskilt i partiet mellan hst och bst. R. 3. fragment av hst och två svagt skymtande bågar t.h. R. 4, hst, ytan som skulle ha upptagit ev. bst, är nu avflagrad. R. 5, olika streck i ytan synas medge bägge tolkningarna **r** och **u**. 6–7 **hu** väl bevarade. R. 8 utgöres av hst och har kanske haft en uppåtriktad bst t.h., **k?** R. 9, endast nedre delen av hst. R. 11–13 synas vara tämligen bevarade, **uli**. R. 14 är nedre delen av en hst och ett svagt skymtande kort snedstreck över denna, **n?**

Fragmentet är för obetydligt, för att man skulle kunna avgöra, hur den gravvård varit beskaffad, vari det ingått. All sannolikhet talar emellertid för, att det varit en rest häll, icke en lockhäll till en gravkista.

254. Väversunda kyrka.²²

Pl. 26.

Litteratur: Holger Arbman, Rapport till Riksantikvarien ^{16/10} 1929, dnr 4378/29 (ATA).

Äldre avbildningar: Foto H. Arbman a.a. (ATA).

Kalkstenshäll av samma stenmaterial som Ög 54. Måtten: 0,34 × 0,38, tj. 0,06 à 0,07 m. Hällen har utgjort sida i en gravkista och har ovan omtalats under Ög 54.²³

Fig. 65. 252, 54b (sannolikt) och 254. Väversunda kyrka. Foto H. Arbman 1929 (ATA).

Fig. 66. 253, 54b (sannolikt), 254, Ög 56, Ög 54. Väversunda kyrka. Foto Nordén 1946 (ATA).

¹⁹ Fragmentet har signum Ög N253 i Samnordisk runtextdatabas (version 2014).

²⁰ Nordéns »st.l.» och »st.br.» betyder normalt »största längd» respektive »största bredd». Här är det dock rimligare att Nordén avser »stenens längd» respektive »stenens bredd».

²¹ Sannolikt hittades stenen 1937. O. Hassler skriver i sin rapport till Riksantikvarieämbetet den ^{29/6} 1937: »Vidare ber jag få meddela, att vid nedtagningen av muren å Väversunda kyrkogård har en runsten anträffats; det torde dock blott röra sig om en mindre del av en runsten men runorna äro tydliga och lätta att läsa.» se ATA dnr 2520/37 (transumt av dnr 2504/37).

²² Hällen har signum Ög N254 i Samnordisk runtextdatabas (version 2014).

²³ Enligt H. Arbman rapport dnr 4378/29 (ATA) befann sig fragmentet sommaren 1929 i vapenhuset, men han hade ingen uppgift om var det hade hittats.

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med reservationer. Utgåvan är ännu preliminär och kan komma att revideras. Hittar du felaktigheter är du välkommen att meddela dessa till utgivaren på nedanstående e-postadress.

Utgivare: Jan Owe

Kontakt: runor@gamlebo.se

Senast ändrad 2020-05-09